

Η γενετική των Τούρκων

Από τον Κωνσταντίνο Καρρά

Οι σημερινοί Τούρκοι είναι αυτόχθονες. Δεν είναι απόγονοι των Σελτζούκων, αλλά των ανθρώπων που ζούσαν στους ίδιους τόπους εδώ και χιλιετίες (Κ. Κ., γενετιστής πληθυσμών).

Όταν βρισκόμουν πριν από μερικά χρόνια στη Νότια Ιταλία, δεν είχα ποτέ την αίσθηση ότι βρισκόμουν στο εξωτερικό. Ένωθα σαν να βρισκόμουν στην Πελοπόννησο. Το ίδιο συναίσθημα είχα και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού μου στην Τουρκία πριν από μερικές ημέρες.

Πόσο ωραίο είναι που μπορούμε, ή μάλλον μας επιτρέπεται, να ταξιδεύουμε ελεύθερα στις χώρες! Πρέπει να διατηρήσουμε αυτή την κατάσταση και, όπου είναι δυνατόν, να την αναπτύξουμε περαιτέρω.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι οι λαοί δεν θέλουν πόλεμο και επιθυμούν να επιλύουν τις ενδεχόμενες διαφορές τους μέσω της διπλωματίας. Σύμφωνα με τον Πλάτωνα, καλός επιστήμονας είναι αυτός που αγωνίζεται για το καλό του λαού. (Αναφερόταν στους πολιτικούς, αλλά αυτό ισχύει και για τους επιστήμονες.)

Το να υπηρετεί κανείς την αλήθεια είναι καθήκον κάθε επιστήμονα. Ακόμα και αν οι πιθανότητες να επιφέρει κάτι θετικό φαίνονται πολύ μικρές, πρέπει να προσπαθούμε ξανά και ξανά. Η ελπίδα ότι τελικά η αλήθεια θα νικήσει μας δίνει δύναμη.

Όταν γίνεται ορατός ο κίνδυνος κλιμάκωσης, δεν μας βοηθά να παρακολουθούμε αδρανείς. Αυτό που θέλω να επιτύχω είναι το εξής:

Οι Έλληνες και οι Τούρκοι μαθαίνουν στο σχολείο ότι οι σημερινοί Τούρκοι κατάγονται από την Κεντρική Ασία (Μογγολία). Έτσι, τα παιδιά μαθαίνουν ότι οι Έλληνες και οι Τούρκοι έχουν διαφορετική καταγωγή. Επειδή και στις δύο χώρες τα παιδιά εκπαιδεύονται με έντονο εθνικισμό, μαθαίνουν επίσης ότι η δική τους καταγωγή είναι η καλύτερη. Εμείς, λοιπόν, είμαστε οι καλοί και οι άλλοι οι κακοί. Αυτό δημιουργεί μόνο μίσος.

Ως γενετιστής γνωρίζω ότι η καταγωγή ή η προέλευση δεν έχει καμία σχέση με την «καλοσύνη» ενός ανθρώπου. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, και καθοριστικό ρόλο παίζει ο γενετικός του συνδυασμός.

Ωστόσο, οι άνθρωποι δεν το γνωρίζουν αυτό, και ο ρατσισμός και ο εθνικισμός είναι οι θλιβερές συνέπειες. Για να το καταστήσω απολύτως σαφές, λέω ότι έχω περισσότερα γενετικά κοινά με ορισμένους ανθρώπους, για παράδειγμα Κινέζους, Πακιστανούς, Χιλιανούς, αυτόχθονες της Λατινικής Αμερικής ή μαύρους από την Αφρική, παρά με τα επτά αδέλφια μου.

Πρώτον, η καταγωγή ή η γενεαλογία δεν έχουν σημασία για την προσωπική μας ανάπτυξη και, δεύτερον, επηρεάζουν αρνητικά την κατανόηση μεταξύ των λαών.

Γιατί συμβαίνει αυτό, το έχω περιγράψει αναλυτικά στο βιβλίο μου «Γενετική και Κοινωνία». Χαίρομαι που έτυχε ιδιαίτερα καλής υποδοχής, ειδικά από τους Τούρκους.

Σε αυτό γράφω ότι οι Έλληνες και οι Τούρκοι έχουν μεν διαφορετική γλώσσα και θρησκεία, αλλά από γενετική άποψη έχουν σχεδόν την ίδια καταγωγή. Αυτή η άποψη δεν έχει μέχρι τώρα αντικρουστεί από κανέναν σοβαρό Έλληνα, Τούρκο ή Γερμανό γενετιστή.

Οι Τούρκοι και οι Έλληνες είναι αυτόχθονες λαοί. Οι πρόγονοί τους ζούσαν σε αυτούς τους τόπους εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Ναι. Κατά καιρούς υπήρξαν εισβολές από έξω. Αυτές, ωστόσο, δεν είχαν αξιοσημείωτη επίδραση στη γενετική των ντόπιων. Αυτό ισχύει και για την εισβολή των Σελτζούκων, με δύναμη 50.000 ανδρών, το 1071 μ.Χ. στο Μαντζικέρτ από την περιοχή των Μογγόλων.

Σχετικά με αυτό, ακολουθεί μια σύντομη περίληψη από το βιβλίο μου, η οποία αποτελεί μια προσπάθεια εξήγησης.

Το κάνω αυτό, παρόλο που είναι σαφές σε εμένα και σε κάθε γενετιστή ότι κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και ότι η καταγωγή ή η προέλευση δεν παίζουν ουσιαστικό ρόλο για την «ποιότητα» ενός ατόμου. Αλλά πριν οι πολιτικοί τα παρερμηνεύσουν και μάλιστα τα καταχραστούν, ένας επιστήμονας θα πρέπει να αντιδράσει αναλόγως, προκειμένου να διασφαλίσει την ειρήνη ή να αποτρέψει έναν πόλεμο. «Η απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τον πόλεμο πρέπει να είναι ο πρωταρχικός μας στόχος», προειδοποιεί ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος της Κωνσταντινούπολης, τον οποίο εκτιμώ ιδιαίτερα.

Έλληνες και Τούρκοι

Μια εχθρότητα από πάνω, επιθυμητή και επιβεβλημένη.

A.) Προϊστορία

Μετά την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος το 2003, η ιστορία της ανθρωπότητας ξαναγράφηκε. Εδώ βασίζομαι στις αρχαιογενετικές έρευνες του Ινστιτούτου της Λειψίας υπό τη διεύθυνση του Johannes Krause, οι οποίες με τη βοήθεια αναλύσεων DNA σε οστά έχουν ερευνήσει με ακρίβεια το ταξίδι των γονιδίων μας.

Στην περιοχή του Αιγαίου, καθώς και σε ολόκληρη την Ευρώπη, ζούσαν πριν από δύο εκατομμύρια χρόνια οι Homo erectus. Από αυτούς προήλθε ο Νεάντερταλ, ο οποίος έζησε μέχρι πριν από 30.000 χρόνια. Πριν από περίπου 45.000 χρόνια, ο Homo sapiens ήρθε από την Αφρική στην Ευρώπη μέσω της Μεσοποταμίας. Περίπου το 6.000 π.Χ. ένα κύμα αγροτών έφτασε από τη Μεσοποταμία σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Πριν από το 3.000 π.Χ. έφτασαν στην Ευρώπη και μέχρι τον Πελοπόννησο ποιμένες από τις ρωσικές στέπες.

B.) 1071 μ.Χ. στο Μαντζικέρτ:

Εδώ ξεκινά η κοινή ιστορία των Ελλήνων και των Τούρκων.

Περίπου 50.000 Σελτζούκοι νίκησαν για πρώτη φορά τον βυζαντινό στρατό το 1071 μ.Χ. στη μάχη του Μαντζικέρτ. Στη συνέχεια, με την πάροδο των χρόνων, κατέκτησαν σιγά-σιγά ολόκληρη τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, συμπεριλαμβανομένης της Κωνσταντινούπολης, η οποία έπεσε το 1453. Δεν σκότωσαν τον ντόπιο πληθυσμό και δεν ανάγκασαν τους ανθρώπους να

προσηλυτιστούν στο Ισλάμ. Τους επέτρεψαν να παραμείνουν Έλληνες και Χριστιανοί (ή Αρμένιοι, Εβραίοι κ.λπ.), αλλά έπρεπε να πληρώνουν υψηλούς φόρους.

Μπορώ να καταλάβω ότι πολλοί προσηλυτίστηκαν στο Ισλάμ λόγω των υψηλών φόρων. Η γενετική τους, όμως, παρέμεινε η ίδια. Είναι επίσης πιθανό να έχουν μεταναστεύσει και άλλοι Σελτζούκοι στρατιώτες ή ολόκληρες οικογένειες από την Κεντρική Ασία. Ακόμη και αν είχαν έρθει ένα εκατομμύριο άνθρωποι από την Κεντρική Ασία, δεν θα αντιπροσώπευαν περισσότερο από το 5% των περίπου 20 εκατομμυρίων ντόπιων Βυζαντινών εκείνη την εποχή.

Γ.) Τέλος, το πιο σημαντικό ερώτημα.

Πώς ορίζεται η ταυτότητα ενός ανθρώπου;

Προσπαθώ να αξιοποιήσω τη γενετική ως μέσο για την κατανόηση μεταξύ των λαών – ειδικά μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων. Δεν είναι εύκολο εγχείρημα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η λέξη «γενετική» εξακολουθεί να έχει αρνητική χροιά λόγω των ναζιστικών πειραμάτων. Επίσης, δεν είναι εύκολο επειδή πολλοί άνθρωποι θεωρούν την καταγωγή τους μεγάλο καύχημα.

Οι συζητήσεις σχετικά με την καταγωγή πρέπει λοιπόν να γίνονται με προσοχή. Θα ήταν λογικό να συνεργαστούν γενετιστές από την Ελλάδα, την Τουρκία και τη Γερμανία.

Οι δημοσιεύσεις μου στις τρεις γλώσσες, ελληνικά, γερμανικά και τουρκικά, έχουν σκοπό να διευκολύνουν αυτή τη συνεργασία.

Κ. Κ.

Αρκάδας

Die Genetik der Türken

Von Konstantin Karras

Die heutigen Türken sind autochthon. Sie sind keine Nachfahren der Seldschuken, sondern der Menschen, die seit Jahrtausenden an denselben Orten lebten (K. K., Populationsgenetiker).

Als ich vor einigen Jahren in Süditalien war, hatte ich nie das Gefühl, mich im Ausland zu befinden. Ich fühlte mich, als wäre ich auf dem Peloponnes. Dasselbe Gefühl hatte ich auch bei meiner Türkei-Reise vor einigen Tagen.

Wie schön, dass wir uns frei durch die Länder reisen können bzw. dürfen! Diesen Zustand müssen wir erhalten und wo möglich weiterentwickeln.

Uns allen ist bewusst, dass die Völker keinen Krieg wollen und ihre eventuellen Differenzen durch Diplomatie lösen möchten. Ein guter Wissenschaftler ist laut Platon der, der sich für das Wohl des Volkes einsetzt. (Er meinte die Politiker, aber das gilt auch für Wissenschaftler.)

Der Wahrheit zu dienen, ist die Pflicht eines jeden Wissenschaftlers. Auch wenn die Chancen, dadurch etwas positiv zu verändern, sehr gering erscheinen, muss man es trotzdem immer wieder versuchen. Die Hoffnung, dass am Ende die Wahrheit gewinnt, gibt uns Kraft.

Wenn die Gefahr einer Eskalation sichtbar wird, hilft es uns nicht, tatenlos zuzusehen. Was ich erreichen will, ist Folgendes:

Griechen und Türken lernen in der Schule, dass die heutigen Türken aus Zentralasien (Mongolei) stammen. Somit lernen die Schulkinder, dass Griechen und Türken unterschiedliche Herkunft haben. Da in beiden Ländern die Kinder stark nationalistisch erzogen werden, lernen sie auch, dass ihre eigene Herkunft die bessere ist. Wir sind also die Guten und die anderen die Bösen. Das erzeugt nur Hass.

Als Genetiker weiß ich, dass die Abstammung bzw. die Herkunft nichts mit der „Güte“ eines Menschen zu tun hat. Jeder Mensch ist einzigartig, und entscheidend ist seine Genkombination. Das wissen die Menschen jedoch nicht, und Rassismus und Nationalismus sind die traurigen Folgen. Um das ganz deutlich zu machen, sage ich, dass ich mit einigen Menschen, beispielsweise Chinesen, Pakistanern, Chilenen, Ureinwohnern aus Lateinamerika oder Schwarzen aus Afrika, mehr genetische Gemeinsamkeiten habe als mit meinen sieben Geschwistern.

Erstens sind die Herkunft bzw. die Abstammung für unsere persönliche Entwicklung unwichtig und zweitens wirken sie sich negativ auf die Völkerverständigung aus.

Warum das so ist, habe ich ausführlich in meinem Buch „Genetik und Gesellschaft“ aufgeschrieben. Es freut mich, dass es insbesondere bei den Türken sehr gut ankam.

Darin schreibe ich, dass Griechen und Türken zwar eine andere Sprache und Religion haben, aus genetischer Sicht aber fast dieselbe Herkunft haben. Diese Auffassung wurde bis jetzt von keinem ernstzunehmenden griechischen, türkischen oder deutschen Genetiker widerlegt.

Türken und Griechen sind autochthone Völker. Ihre Vorfahren lebten seit Zehntausenden von Jahren an diesen Orten. Ja. Von Zeit zu Zeit gab es Invasionen von außen. Diese hatten jedoch keinen nennenswerten Einfluss auf die Genetik der Einheimischen. Das gilt auch für die 50.000

Mann starke Seldschuken-Invasion im Jahr 1071 n. Chr. in Manzikert aus der Region der Mongolen.

Hierzu eine kurze Zusammenfassung aus meinem Buch, die einen Erklärungsversuch darstellt. Ich tue das, obwohl mir und jedem Genetiker klar ist, dass jeder Mensch einzigartig ist und dass die Abstammung oder die Herkunft keine wesentliche Rolle für die „Güte“ eines Individuums spielen. Aber bevor Politiker sie falsch interpretieren und sogar missbrauchen, sollte ein Wissenschaftler entsprechend reagieren, um den Frieden zu sichern bzw. einen Krieg zu verhindern. „Die Menschheit vom Krieg zu befreien, sollte unser oberstes Ziel sein“, mahnt der von mir hochgeschätzte Patriarch Bartholomäos von Konstantinopel.

Griechen und Türken

Eine, von oben, gewollte und diktierte Feindschaft.

A.) Vorgeschichte

Nach der Entschlüsselung des menschlichen Genoms im Jahr 2003 wurde die Menschheitsgeschichte neu geschrieben. Ich halte mich hierbei an die archäogenetischen Untersuchungen des Leipziger Instituts unter der Leitung von Johannes Krause, die mithilfe von DNA-Knochenbestimmungen die Reise unserer Gene genau erforscht haben.

In der Ägäis-Region sowie in ganz Europa lebten vor zwei Millionen Jahren die Homo erectus. Aus ihnen ist der Neandertaler entstanden, der bis vor 30.000 Jahren gelebt hat. Vor etwa 45.000 Jahren kam der Homo sapiens aus Afrika über Mesopotamien nach Europa. Vor etwa 6.000 v. Chr. kam eine Welle von Bauern aus Mesopotamien nach ganz Europa. Vor 3.000 v. Chr. kamen Hirten aus den russischen Steppen nach Europa und bis nach Peloponnes.

B.) 1071 n. Chr. in Manzikert:

Hier beginnt die gemeinsame Geschichte der Griechen und Türken.

Etwa 50.000 Seldschuken besiegten im Jahr 1071 n. Chr. in der Schlacht von Manzikert erstmals die byzantinische Armee. Dann eroberten sie im Laufe der Jahre Stück für Stück das gesamte Byzantinische Reich, einschließlich Konstantinopels, das im Jahr 1453 fiel. Sie töteten die einheimische Bevölkerung nicht und zwangen die Menschen auch nicht, zum Islam zu konvertieren. Sie durften Griechen und Christen (oder Armenier, Juden usw.) bleiben, mussten jedoch hohe Steuern zahlen.

Ich kann es verstehen, wenn viele wegen der hohen Steuern zum Islam übergetreten sind. Ihre Genetik ist aber dieselbe geblieben. Es ist auch möglich, dass weitere Seldschuken-Soldaten oder ganze Familien aus Zentralasien nachgezogen sind. Selbst wenn eine Million Menschen aus Zentralasien nachgekommen wären, wären es zu den damals etwa 20 Millionen einheimischen Byzantinern nicht mehr als fünf Prozent.

C.) Zuletzt die wichtigste Frage.

Wie wird die Identität eines Menschen definiert?

Ich versuche, die Genetik als Mittel zur Völkerverständigung – insbesondere zwischen Griechen und Türken – nutzbar zu machen. Kein einfaches Unterfangen. Das liegt daran, dass das Wort „Genetik“ aufgrund der Nazi-Experimente immer noch negativ besetzt ist. Es ist auch nicht einfach, weil viele Menschen ihre Abstammung als großen Stolz betrachten.

Diskussionen über Herkunft müssen also behutsam geführt werden. Es wäre sinnvoll, wenn Genetiker aus Griechenland, der Türkei und Deutschland zusammenarbeiten würden.

Meine Veröffentlichungen in den drei Sprachen Griechisch, Deutsch und Türkisch sollen diese Zusammenarbeit erleichtern.

K. K.
Arkadas

Türklerin Genetiği

Konstantin Karras

Günümüz Türkleri yerli halktır. Onlar Selçukluların torunları değil, binlerce yıldır aynı topraklarda yaşayan insanların torunlarıdır (K. K., Popülasyon Genetiği Uzmanı).

Birkaç yıl önce Güney İtalya'dayken, kendimi hiç yurtdışında hissetmedim. Sanki Peloponez'deymişim gibi hissettim. Birkaç gün önceki Türkiye seyahatimde de aynı hissi yaşadım.

Ülkeler arasında özgürce seyahat edebilmemiz ne kadar güzel! Bu durumu korumalı ve mümkün olduğunca daha da geliştirmeliyiz.

Hepimiz, halkların savaş istemediğinin ve olası anlaşmazlıklarını diplomasi yoluyla çözmek istediğinin farkındayız. Platon'a göre iyi bir bilim insanı, halkın iyiliği için çalışan kişidir. (O politikacıları kastetmişti, ancak bu bilim insanları için de geçerlidir.)

Gerçeğe hizmet etmek, her bilim insanının görevidir. Bu yolla olumlu bir değişiklik yapma şansı çok düşük görünse bile, yine de bunu tekrar tekrar denemek gerekir. Sonunda gerçeğin kazanacağına dair umut bize güç verir.

Bir tırmanma tehlikesi ortaya çıktığında, boş durup izlemek bize yardımcı olmaz. Benim ulaşmak istediğim şey şudur:

Yunanlılar ve Türkler okulda, bugünkü Türklerin Orta Asya'dan (Moğolistan) geldiğini öğrenirler. Böylece okul çocukları, Yunanlılar ve Türklerin farklı kökenlere sahip olduğunu öğrenirler. Her iki ülkede de çocuklara yoğun bir milliyetçilik eğitimi verildiği için, kendi kökenlerinin daha iyi olduğunu da öğrenirler. Yani biz iyileriz, diğerleri ise kötüler. Bu sadece nefret yaratır.

Bir genetikçi olarak, soyun ya da kökenin bir insanın "iyiliği" ile hiçbir ilgisi olmadığını biliyorum. Her insan benzersizdir ve belirleyici olan gen kombinasyonudur.

Ancak insanlar bunu bilmiyor ve bunun üzücü sonuçları ırkçılık ve milliyetçilik oluyor. Bunu açıkça belirtmek için şunu söyleyeyim: Bazı insanlarla, örneğin Çinliler, Pakistanlılar, Şilililer, Latin Amerika'nın yerli halkları veya Afrika'dan gelen siyahilerle, yedi kardeşimle olduğumdan daha fazla genetik ortaklığım var.

Birincisi, köken ya da soy, kişisel gelişimimiz için önemsizdir; ikincisi ise bunlar halklar arası anlayışa olumsuz etki eder.

Bunun neden böyle olduğunu, “Genetik ve Toplum” adlı kitabımda ayrıntılı olarak yazdım. Özellikle Türkler arasında çok iyi karşılanmış olması beni mutlu ediyor.

Kitapta, Yunanlılar ve Türklerin farklı bir dil ve dine sahip olsalar da genetik açıdan neredeyse aynı kökene sahip olduklarını yazıyorum. Bu görüş, bugüne kadar hiçbir ciddi Yunan, Türk veya Alman genetikçi tarafından çürütülmedi.

Türkler ve Yunanlılar yerli halklardır. Ataları on binlerce yıldır bu topraklarda yaşamaktadır. Evet. Zaman zaman dışarıdan istilalar oldu. Ancak bunların yerli halkın genetiği üzerinde kayda değer bir etkisi olmadı. Bu, 1071 yılında Manzikert'te Moğol bölgesinden gelen 50.000 kişilik Selçuklu istilasını için de geçerlidir.

Buna ilişkin kitabımdan, bir açıklama girişimi niteliğinde olan kısa bir özet.

Bunu yapıyorum, çünkü benim ve her genetikçinin bildiği gibi, her insan benzersizdir ve soy veya köken, bir bireyin “değeri” için önemli bir rol oynamaz. Ancak politikacılar bunu yanlış yorumlamadan ve hatta kötüye kullanmadan önce, bir bilim insanı barışı sağlamak veya bir savaşı önlemek için uygun şekilde tepki vermelidir. “İnsanlığı savaştan kurtarmak en üst hedefimiz olmalı,” diye uyarıyor, benim çok saygı duyduğum Konstantinopolis Patriği Bartholomäos.

Yunanlılar ve Türkler

Yukarıdan istenen ve dayatılan bir düşmanlık.

A.) Ön Tarihçe

2003 yılında insan genomunun deşifre edilmesinden sonra insanlık tarihi yeniden yazıldı. Bu konuda, DNA kemik analizleri yardımıyla genlerimizin yolculuğunu ayrıntılı olarak araştıran, Johannes Krause yönetimindeki Leipzig Enstitüsü'nün arkeogenetik araştırmalarına dayanıyorum.

İki milyon yıl önce Ege Bölgesi'nde ve tüm Avrupa'da Homo erectus yaşıyordu. Onlardan, 30.000 yıl öncesine kadar yaşamış olan Neandertal ortaya çıktı. Yaklaşık 45.000 yıl önce Homo sapiens, Afrika'dan Mezopotamya üzerinden Avrupa'ya geldi. MÖ yaklaşık 6.000'de Mezopotamya'dan tüm Avrupa'ya bir çiftçi dalgası geldi.

MÖ 3.000'de Rus steplerinden çobanlar Avrupa'ya ve Peloponez'e kadar geldi.

B.) MS 1071'de Manzikert:

Yunanlılar ve Türklerin ortak tarihi burada başlar.

M.S. 1071'de Manzikert Savaşı'nda yaklaşık 50.000 Selçuklu, Bizans ordusunu ilk kez mağlup etti. Ardından yıllar içinde, 1453'te düşen Konstantinopolis dahil olmak üzere tüm Bizans İmparatorluğu'nu parça parça fethettiler. Yerli halkı öldürmediler ve insanları İslam'a geçmeye zorlamadılar. Yunanlılar ve Hristiyanlar (veya Ermeniler, Yahudiler vb.) olarak kalmalarına izin verildi, ancak yüksek vergiler ödemek zorundaydılar.

Yüksek vergiler nedeniyle birçok kişinin İslam'a geçtiğini anlayabiliyorum. Ancak genetiği aynı kaldı. Orta Asya'dan başka Selçuklu askerlerinin veya bütün ailelerin de gelmiş olması mümkündür. Orta Asya'dan bir milyon kişi gelmiş olsa bile, o zamanlar yaklaşık 20 milyon olan yerli Bizanslıların yüzde beşinden fazlasını oluşturmazdı.

C.) Son olarak en önemli soru.
Bir insanın kimliği nasıl tanımlanır?

Genetiği, halklar arası anlayışın – özellikle Yunanlılar ve Türkler arasında – bir aracı olarak kullanmaya çalışıyorum. Kolay bir girişim değil. Bunun nedeni, Nazi deneyleri nedeniyle “genetik” kelimesinin hâlâ olumsuz bir anlam taşımasıdır. Ayrıca, birçok insan soyunu büyük bir gurur kaynağı olarak gördüğü için de kolay değildir.

Dolayısıyla kökenle ilgili tartışmalar dikkatli bir şekilde yürütülmelidir. Yunanistan, Türkiye ve Almanya'dan genetikçilerin işbirliği yapması mantıklı olacaktır.

Yunanca, Almanca ve Türkçe olmak üzere üç dilde yayınladığım eserlerim bu işbirliğini kolaylaştırmayı amaçlamaktadır.

K. K.
Arkadas

Ο Μάκης είναι ο ερασιτέχνης ιστορικός του χωριού. Ως στρατιώτης, φρουρούσε τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Το ίδιο έκανε και ο Τούρκος ομόλογός του. Στα διαλείμματα, οι δύο τους έπαιζαν τάβλι. Δεν είναι όμορφο αυτό;

Makis ist der Hobbyhistoriker des Dorfes. Als Soldat hat er die griechisch-türkische Grenze geschützt. Dasselbe tat sein türkischer Gegenüber. In den Pausen spielten die beiden Tavli. Ist das nicht schön?

Makis, köyün amatör tarihçisidir. Askerken Yunanistan-Türkiye sınırını korumuştur. Türk meslektaşı da aynı şeyi yapıyordu. Molalarda ikisi tavla oynardı. Ne güzel, değil mi?